

Arrest

nr. 315 050 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN LEEUWEN
Tervurenlaan 2
1040 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN LEEUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en katholiek te zijn. In Pakistan verbleef u altijd in Lahore, Punjab. Uw beide ouders zijn reeds enige tijd overleden. U heeft 3 broers en 2 zussen die tot op heden in Pakistan verblijven. Een van uw broers woont in België - u weet niet precies waar -, want jullie hebben geen contact. In 2005 huwde u met T.(...) G.(...). Samen kregen jullie in 2006 een zoon: T.(...) Z.(...) ((...)) die momenteel bij u verblijft.

Toen uw zoon 3,5 jaar oud was, besloot uw katholieke man zich te bekeren tot de islam en te huwen met een moslima. Uw man wou dat u en uw zoon zich ook bekeerden, en probeerde jullie hiertoe te dwingen. Ook alle andere moslims uit uw dorp wilden dat u zich bekeerde. U werd verscheidene keren door hen lastiggevallen; u werd omsingeld en ze riepen: "Daar gaat de vrouw van een moslim".

Op 25 januari 2016 om 7:15 uur werd u aangevallen door enkele jonge, gemaskerde mannen. Ze drongen gewapend uw woning binnen en begonnen u te bedreigen. De burens hadden echter door wat er aan de hand was en begonnen lawaai te maken. De aanvallers zijn hierdoor gevlucht over de daken. Tijdens hun ontsnapping schoten ze wild in het rond en werd uw buurman geraakt in zijn been. U diende klacht in bij de politie.

Na het incident werd u op straat nog enkele keren lastiggevallен. U probeerde dit te melden bij de politie, maar zij wilden u enkel helpen op voorwaarde dat u zich bekeerde.

Op 26 november 2022 verliet u Pakistan op legale wijze met het vliegtuig; u had als comédienne namelijk een Spaans visum ontvangen om daar een voorstelling te geven. U besloot echter niet naar Spanje te reizen, maar vloog naar België – transit in Dubai. Op 26 november 2022 kwam u in België aan, waarna u op 5 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende originele stukken neer: uw aanklacht bij de politie, de aanvraag van de medische controle, alsook het rapport van de medische controle. Daarnaast legde u ook nog volgende kopieën neer: uw paspoort en dat van uw zoon, de geboorteregistratie van u en uw zoon, de geboorteakte van u en uw zoon, de oranjekaart van u en uw zoon, de gezinssamenstelling, een GBM-certificaat en 3 foto's van jullie opgelopen verwondingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit de **COI Focus Pakistan: De christelijke minderheid** van 15 januari 2024, blijkt dat christenen in Pakistan te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweldsincidenten zoals moord, gedwongen bekering of mob violence. Hoewel de dreiging van mob violence is toegenomen in 2023, blijft het aantal geweldsincidenten tegen christenen de afgelopen jaren stabiel. Daarnaast kunnen christenen worden aangeklaagd voor blasfemie onder de Pakistaanse strafwetgeving. Het betreft jaarlijks echter een beperkt aantal christenen die hiervan worden beschuldigd. Het CGVS is zich bewust van de precare situatie waarin christenen in Pakistan zich kunnen bevinden, maar uit de beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat het loutere feit christen te zijn voldoende is om te besluiten dat er in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade is. Het louter behoren tot een risicoprofiel, met name het behoren tot de christelijke gemeenschap, volstaat bijgevolg niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. U wist uw individuele vrees niet aannemelijk te maken.

Allereest kan het CGVS weinig geloof hechten aan de wel heel plotse bekering van uw man waardoor u plots als vrouw van een moslim aanzien werd en alle problemen begonnen. In de periode dat u even uw ouders ging bezoeken, zou uw christen geboren man zich plots bekeerd hebben. Daar het in dit geval gaat het over een vrijwillige bekering is het niet onredelijk te veronderstellen dat hier meer aan te pas komt dan simpelweg naar de moskee gaan, huwen met een moslima en de kalima voorlezen (CGVS p. 4-5). Daar een vrijwillige bekering een ingrijpend, intrinsiek verandering betreft, is het niet onredelijk te veronderstellen dat hier een langdurig proces aan voorafgaat, die gepaard gaat met bv. studies of andere elementen die wijzen op een toegenomen interesse in een nieuwe religie. Uw beknopte verklaringen weten het CGVS niet te overtuigen. Dat u daarenboven niet op de hoogte bent van de identiteit van de nieuwe vrouw van uw man, maar hen dan wel weet wonen, acht het CGVS weinig aannemelijk. U legde overigens ook geen enkel document neer dat zou kunnen wijzen op de beweerd bekering van uw echtgenoot. Ook is het bevreemdend vast te stellen dat u nooit geprobeerd heeft een echtscheiding aan te vragen, vooral daar uw echtgenoot een andere vrouw huwde.

Vervolgens zou er op 25 januari 2016 een aanval op u plaatsgevonden hebben omwille van uw religie. Allereerst weten uw verklaringen hieromtrent het CGVS niet te overtuigen. Zo meent u door enkele jonge, gemaskerde mannen aangevallen werd. U had door dat het om jongemannen ging omdat ze u zo stevig vasthielden (CGVS p. 12). Deze uitspraak valt echter niet te rijmen met hetgeen u verklaarde bij de Pakistaanse politie. Zo staat in uw FIR te lezen dat de mannen die u aanvielen 24 of 25 jaar oud waren. Bevreemdend dat u zo specifiek kan zijn over de leeftijd van enkele mannen waar u het gezicht niet van zag. Dat u daarenboven nog eens stelde dat u de 'gemaskerde' mannen uit een line-up zou kunnen halen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de feiten verder.

U legde ter staving van het eerder vermelde incident verscheidene documenten neer: uw aanklacht bij de politie, de aanvraag voor een medische controle, het rapport van de medische controle en een GBM-certificaat. U legt alle documenten neer te staving van de tegen u gerichte aanval, **echter ondersteunen deze documenten uw relaas niet, daar deze danig veel tegenstrijdigheden bevatten die nefast zijn voor uw algehele geloofwaardigheid.** Naast het feit dat aan Pakistaanse documenten slechts een geringe bewijswaarde toegekend kan worden gezien de gemakkelijke vervalsbaarheid, dient allereerst opgemerkt te worden dat uit de vertaling van uw aanklacht - die u zelf voorzag en neerlegde - bleek, dat u na de aanval safe and unhurt was. U hierop gewezen en gevraagd waarom er dan een medische check-up nodig was, stelt u dat dat een fout in de vertaling zal zijn; u meent dat u toen gewond was en dat zal er in Urdu ook wel geschreven staan (CGVS p. 8). Het CGVS liet de aanklacht zelf ook vertalen, maar ook hieruit blijkt dat u geen verwondingen had; "no damage has been done". Naast het feit dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent over de inhoud van een aanklacht die u zelf indiende, is het ook compleet ongeloofwaardig dat de politie om een medische controle vroeg om uw verwondingen te attesteren terwijl geoordeeld werd dat u er geen had. Uw advocaat trachtte deze opmerkelijke inconsistentie in uw relaas na het persoonlijk onderhoud nog recht te zetten door te beweren dat er met safe and unhurt bedoeld werd dat er niets gestolen werd uit uw huis en dat u niet verkracht werd (opmerkingen notities persoonlijk onderhoud). Deze bewering betreft echter een vrije interpretatie. De post factum rechtzetting van deze opvallende tegenstrijdigheid weet het CGVS in geen geval te overtuigen. Daarnaast legt u ook nog een GBM-certificaat neer; een document opgesteld door uw pastoor over de aanval. Hierin staat te lezen dat er een moord plaatsgevonden zou hebben. Echter had u het in al uw eerder afgelegde verklaringen – zelfs in uw FIR – nooit over een moord. En ook wanneer u letterlijk de vraag gesteld werd of er iemand vermoord werd tijdens de aanval, geeft u een negatief antwoord. U werd gewezen op hetgeen er in het GBM-certificaat te lezen staat en vergoelijkt uw tegenstrijdigheden hierop door plots te stellen dat uw buurman in zijn been geraakt werd (CGVS p. 8), hetgeen nog altijd geen moord is.

Ook legt u foto's neer waarop u en uw zoon te zien zijn met verwondingen. Echter is het geheel onduidelijk hoe u die verwondingen precies opliep, nog meer dat deze verwondingen ten gevolge van de aanval zijn. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

U meent in de jaren na de aanval van 2016 nog steeds lastiggevallen te worden op straat. U stelt hiervoor naar de politie te zijn gegaan, maar zij wilden u enkel helpen op voorwaarde dat u van religie zou veranderen (CGVS p. 12).

Dat de politie u niet meer zou willen helpen, betreft een blote bewering. Zo heeft de politie u allereerst, volgens uw eigen verklaringen althans geholpen in 2016. Dat de politie nadien - bij andere incidenten - plots problemen zou hebben met uw religie en u niet meer zou willen helpen, betreft een blote bewering. Nog meer gezien het feit dat u in 2022 de vertaling van uw aanklacht door hen liet afstempelen; iets waar de politie helemaal niet toe verplicht is daar de FIR vertaald werd door een onafhankelijk vertaalbureau. Dat u toch bij de politie terecht kon, zelfs nog vlak voor uw vertrek, toont dat u wel degelijk op hulp en bescherming van de politie kan rekenen.

Dat u na de vermeende aanval op u omwille van uw religie nog 6 jaar in Pakistan verbleef, is ondermijnend voor uw vrees. Als u werkelijk van oordeel was dat u in gevaar was in uw land van herkomst, is het niet onredelijk te veronderstellen dat u Pakistan eerder verliet. U wachtte met het land te verlaten tot u, door uw job als comédienne, een voorstelling in Spanje ging spelen en zo een visum bemachtigde. U laat het echter na iets van stavingsstukken neer te leggen over uw beroep en de voorstelling in Spanje (CGVS p. 6-7 en 10).

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Pakistan geen netwerk zou hebben om op terug te vallen. Hoewel uw ouders al geruime tijd overleden zijn, kan niet gesteld worden dat u er geen steun zou krijgen; u heeft er uw broers en zussen en meldde u slechts met een broer geen contact meer te hebben. Bovendien was u voor uw vertrek zelf werkzaam als kunstenares; als comédienne (vragenlijst DVZ). U verklaarde ook al jaren in onmin met uw echtgenoot te leven, wat tot gevolg heeft dat u gedurende al die jaren in staat was om zelfstandig (of met

hulp van familie) een leven op te bouwen en u zelf en uw kind hierbij te onderhouden. Het CGVS ziet dan ook niet in, waarom u dit bij een eventuele terugkeer naar Pakistan, niet gewoon terug kunt oppikken.

Naast de documenten die reeds besproken werden, legde u de paspoorten van u en uw zoon neer, alsook de geboorteregistratie van u en uw zoon, uw zoons geboortecertificaat, een document over jullie gezinssamenstelling en jullie oranjekaarten. Dient over deze documenten besloten te worden dat deze enkel bijdragen tot de staving van jullie identiteit en verwantschap, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat overmaakte, betreffen slechts enkele correcties die geen ander licht werpen op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij geeft te kennen niet akkoord te gaan met de inhoud van de bestreden beslissing en meent dat de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet haar moet worden toegekend.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit de COI Focus Pakistan: De christelijke minderheid van 15 januari 2024, blijkt dat christenen in Pakistan te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweldsincidenten zoals moord, gedwongen bekering of mob violence. Hoewel de dreiging van mob violence is toegenomen in 2023, blijft het aantal geweldsincidenten tegen christenen de afgelopen jaren stabiel. Daarnaast kunnen christenen worden aangeklaagd voor blasfemie onder de Pakistaanse strafwetgeving. Het betreft jaarlijks echter een beperkt aantal christenen die hiervan worden beschuldigd. Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin christenen in Pakistan zich kunnen bevinden, maar uit de beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat het loutere feit christen te zijn voldoende is om te besluiten dat er in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade is. Het louter behoren tot een risicoprofiel, met name het behoren tot de christelijke gemeenschap, volstaat bijgevolg niet om aan te tonen dat u in uw

land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. U wist uw individuele vrees niet aannemelijk te maken.

Allereerst kan het CGVS weinig geloof hechten aan de wel heel plotse bekering van uw man waardoor u plots als vrouw van een moslim aanzien werd en alle problemen begonnen. In de periode dat u even uw ouders ging bezoeken, zou uw christen geboren man zich plots bekeerd hebben. Daar het in dit geval gaat het over een vrijwillige bekering is het niet onredelijk te veronderstellen dat hier meer aan te pas komt dan simpelweg naar de moskee gaan, huwen met een moslima en de kalima voorlezen (CGVS p. 4-5). Daar een vrijwillige bekering een ingrijpend, intrinsiek verandering betreft, is het niet onredelijk te veronderstellen dat hier een langdurig proces aan voorafgaat, die gepaard gaat met bv. studies of andere elementen die wijzen op een toegenomen interesse in een nieuwe religie. Uw beknopte verklaringen weten het CGVS niet te overtuigen. Dat u daarenboven niet op de hoogte bent van de identiteit van de nieuwe vrouw van uw man, maar hen dan wel weet wonen, acht het CGVS weinig aannemelijk. U legde overigens ook geen enkel document neer dat zou kunnen wijzen op de beweerde bekering van uw echtgenoot. Ook is het bevreemdend vast te stellen dat u nooit geprobeerd heeft een echtscheiding aan te vragen, vooral daar uw echtgenoot een andere vrouw huwde.

Vervolgens zou er op 25 januari 2016 een aanval op u plaatsgevonden hebben omwille van uw religie. Allereerst weten uw verklaringen hieromtrent het CGVS niet te overtuigen. Zo meent u door enkele jonge, gemaskerde mannen aangevallen werd. U had door dat het om jongemannen ging omdat ze u zo stevig vasthielden (CGVS p. 12). Deze uitspraak valt echter niet te rijmen met hetgeen u verklaarde bij de Pakistaanse politie. Zo staat in uw FIR te lezen dat de mannen die u aanvielen 24 of 25 jaar oud waren. Bevreemdend dat u zo specifiek kan zijn over de leeftijd van enkele mannen waar u het gezicht niet van zag. Dat u daarenboven nog eens stelde dat u de 'gemaskerde' mannen uit een line-up zou kunnen halen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de feiten verder.

U legde ter staving van het eerder vermelde incident verscheidene documenten neer: uw aanklacht bij de politie, de aanvraag voor een medische controle, het rapport van de medische controle en een GBM-certificaat. U legt alle documenten neer te staving van de tegen u gerichte aanval, **echter ondersteunen deze documenten uw relaas niet, daar deze danig veel tegenstrijdigheden bevatten die nefast zijn voor uw algehele geloofwaardigheid.** Naast het feit dat aan Pakistaanse documenten slechts een geringe bewijswaarde toegekend kan worden gezien de gemakkelijke vervalsbaarheid, dient allereerst opgemerkt te worden dat uit de vertaling van uw aanklacht - die u zelf voorzag en neerlegde - bleek, dat u na de aanval safe and unhurt was. U hierop gewezen en gevraagd waarom er dan een medische check-up nodig was, stelt u dat dat een fout in de vertaling zal zijn; u meent dat u toen gewond was en dat zal er in Urdu ook wel geschreven staan (CGVS p. 8). Het CGVS liet de aanklacht zelf ook vertalen, maar ook hieruit blijkt dat u geen verwondingen had; "no damage has been done". Naast het feit dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent over de inhoud van een aanklacht die u zelf indiende, is het ook compleet ongeloofwaardig dat de politie om een medische controle vroeg om uw verwondingen te attesteren terwijl geoordeeld werd dat u er geen had. Uw advocaat trachtte deze opmerkelijke inconsistentie in uw relaas na het persoonlijk onderhoud nog recht te zetten door te beweren dat er met safe and unhurt bedoeld werd dat er niets gestolen werd uit uw huis en dat u niet verkracht werd (opmerkingen notities persoonlijk onderhoud). Deze bewering betreft echter een vrije interpretatie. De post factum rechtzetting van deze opvallende tegenstrijdigheid weet het CGVS in geen geval te overtuigen. Daarnaast legt u ook nog een GBM-certificaat neer; een document opgesteld door uw pastoor over de aanval. Hierin staat te lezen dat er een moord plaatsgevonden zou hebben. Echter had u het in al uw eerder afgelegde verklaringen – zelfs in uw FIR – nooit over een moord. En ook wanneer u letterlijk de vraag gesteld werd of iemand vermoord werd tijdens de aanval, geeft u een negatief antwoord. U werd gewezen op hetgeen er in het GBM-certificaat te lezen staat en vergoelijkt uw tegenstrijdigheden hierop door plots te stellen dat uw buurman in zijn been geraakt werd (CGVS p. 8), hetgeen nog altijd geen moord is.

Ook legt u foto's neer waarop u en uw zoon te zien zijn met verwondingen. Echter is het geheel onduidelijk hoe u die verwondingen precies opliep, nog meer dat deze verwondingen ten gevolge van de aanval zijn. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

U meent in de jaren na de aanval van 2016 nog steeds lastiggevallen te worden op straat. U stelt hiervoor naar de politie te zijn gegaan, maar zij wilden u enkel helpen op voorwaarde dat u van religie zou veranderen (CGVS p. 12).

Dat de politie u niet meer zou willen helpen, betreft een blote bewering. Zo heeft de politie u allereerst, volgens uw eigen verklaringen althans geholpen in 2016. Dat de politie nadien - bij andere incidenten - plots

problemen zou hebben met uw religie en u niet meer zou willen helpen, betreft een blote bewering. Nog meer gezien het feit dat u in 2022 de vertaling van uw aanklacht door hen liet afstempelen; iets waar de politie helemaal niet toe verplicht is daar de FIR vertaald werd door een onafhankelijk vertaalbureau. Dat u toch bij de politie terecht kon, zelfs nog vlak voor uw vertrek, toont dat u wel degelijk op hulp en bescherming van de politie kan rekenen.

Dat u na de vermeende aanval op u omwille van uw religie nog 6 jaar in Pakistan verbleef, is ondermijnend voor uw vrees. Als u werkelijk van oordeel was dat u in gevaar was in uw land van herkomst, is het niet onredelijk te veronderstellen dat u Pakistan eerder verliet. U wachtte met het land te verlaten tot u, door uw job als comédienne, een voorstelling in Spanje ging spelen en zo een visum bemachtigde. U laat het echter na iets van stavingsstukken neer te leggen over uw beroep en de voorstelling in Spanje (CGVS p. 6-7 en 10).

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Pakistan geen netwerk zou hebben om op terug te vallen. Hoewel uw ouders al geruime tijd overleden zijn, kan niet gesteld worden dat u er geen steun zou krijgen; u heeft er uw broers en zussen en meldde u slechts met een broer geen contact meer te hebben. Bovendien was u voor uw vertrek zelf werkzaam als kunstenares; als comédienne (vragenlijst DVZ). U verklaarde ook al jaren in onmin met uw echtgenoot te leven, wat tot gevolg heeft dat u gedurende al die jaren in staat was om zelfstandig (of met hulp van familie) een leven op te bouwen en u zelf en uw kind hierbij te onderhouden. Het CGVS ziet dan ook niet in, waarom u dit bij een eventuele terugkeer naar Pakistan, niet gewoon terug kunt oppikken.

Naast de documenten die reeds besproken werden, legde u de paspoorten van u en uw zoon neer, alsook de geboorteregistratie van u en uw zoon, uw zoons geboortecertificaat, een document over jullie gezinssamenstelling en jullie oranjekaarten. Dient over deze documenten besloten te worden dat deze enkel bijdragen tot de staving van jullie identiteit en verwantschap, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat overmaakte, betreffen slechts enkele correcties die geen ander licht werpen op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoekster niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Verzoekster is in weerwil tot wat werd vastgesteld van mening dat de feiten en haar verklaringen ontegensprekelijk aantonen dat haar veiligheid, haar welzijn en haar leven en dat van haar zoon in gevaar zouden worden gebracht bij een terugkeer naar Pakistan, doch brengt geen enkel concreet element bij dat een ander licht werpt op voormelde vaststellingen die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Verzoekster komt met de stelling dat zij na het gewelddadige incident op 25 januari 2016 meerdere keren werd lastiggevallen niet verder dan het louter herhalen van eerdere verklaringen, doch zonder de concrete vaststellingen desbetreffend te verklaren of te weerleggen. Waar zij bij het verzoekschrift opnieuw eerder neergelegde stukken voegt zoals het politieverlag, het medisch attest en de foto's, plaatst zij evenmin de pertinente vaststellingen desbetreffend in een ander licht.

Verzoekster stelt niet meer terecht te kunnen bij haar ouders noch bij haar 3 broers en 2 zussen, maar gaat volledige voorbij aan onderstaande pertinente motivering die voor de duidelijkheid wordt hernomen:

“Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Pakistan geen netwerk zou hebben om op terug te vallen. Hoewel uw ouders al geruime tijd overleden zijn, kan niet gesteld worden dat u er geen steun zou krijgen; u heeft er uw broers en zussen en meldde u slechts met een broer geen contact meer te hebben. Bovendien was u voor uw vertrek zelf werkzaam als kunstenares; als comédienne (vragenlijst DVZ). U verklaarde ook al jaren in onmin met uw echtgenoot te leven, wat tot gevolg heeft dat u gedurende al die jaren in staat was om zelfstandig (of met hulp van familie) een leven op te bouwen en u zelf en uw kind hierbij te onderhouden. Het CGVS ziet dan ook niet in, waarom u dit bij een eventuele terugkeer naar Pakistan, niet gewoon terug kunt oppikken.”

De algemene stelling dat zij onder druk wordt gezet en zich niet meer veilig voelt om haar geloof uit te oefenen in haar geboorteland, dat zij vreest voor haar eigen veiligheid en de veiligheid van haar zoon, volstaat evenmin.

Voor zover zij verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Pakistan, betreft zij dit op generlei wijze op haar persoonlijk situatie.

Verzoekster toont aldus op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde feitenvinding of op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert verzoekster welke gegevens of elementen hadden of zouden moeten of kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Met de stukken die bij het verzoekschrift worden gevoegd en volgens verzoekster de integratie van haar zoon en deelname aan het maatschappelijk leven in België aantonen, toont zij hun nood aan internationale bescherming niet aan. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Pakistan omwille van de deelname aan het maatschappelijk leven van haar zoon hier om deze reden anders, laat staan negatief, gepercipieerd en geïsoleerd zal worden en zij in die zin een risico lopen om te worden vervolgd.

Verzoekster komt niet verder dan het louter volharden in haar vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Pakistan en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat aan de door haar voorgehouden persoonlijke problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïsoleerd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt op goede gronden geoordeeld dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig

geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoekster brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de in de bestreden beslissing opgenomen omstandige analyse te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 14 augustus 2024 waarin de *COI Focus Pakistan: Security situation* van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF